

Bilag 10.

FORENINGEN AF SKOV- OG LAND-
EJENDOMSBESIDDERE I DANMARK

Den 8. februar 1973.

Til lovforslaget skal foreningen først bemærke, at lov om landbrugsejendomme blev væsentligt ændret i 1967 og derefter ændret den 19. december 1969 og — i ret vidt omfang — den 19. maj 1971, eller kun godt halvandet år før nærværende lovforslag fremsættes. Der foreslås nu ændringer, der omfatter ikke mindre end 4 sider.

Det er af væsentlig betydning for et erhverv, at grundreglerne for erhvervets udøvelse har i hvert fald en vis stabilitet og at der ikke ændres afgørende på reglerne, før de sidste ændringer endnu er trængt fuldt igennem. Foreningen skal indtrængende henstille til overvejelse, om der overhovedet foreligger grund til at foretage ændringer i denne lovgivning ud over de meget begrænsede ændringer, som er en følge af lov nr. 285 af 7. juli 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster.

Foreningen skal yderligere generelt bemærke, at de seneste ændringer af lov om landbrugsejendomme var udtryk for en vis, beskeden liberalisering, der medvirkede til at forøge erhvervets effektivitet. Det nu foreliggende forslag er i sin helhed udtryk for en væsentlig stramning, der vil forringe dansk landbrugs mulighed for at gøre sig gældende i konkurrencen inden for EF.

Foreningen har specielt bemærkninger til et antal af de væsentligere ændringsforslag.

ad ændringsforslag 3.

Reglen i den foreslåede § 7 stk. 2 1 er en meget væsentlig indskrænkning i den i 1971 indførte frie tilplantningsret. Hvis de i bemærkningerne til forslaget anførte grunde — der tildels synes at henhøre reglen til fredningslovgivningen — findes at nødvendiggøre en indskrænkning, således at den frie tilplantningsret indskrænkes til en femtedel af ejendommen, ses der ikke at foreligge nogen begrundelse for, at der fastsættes en absolut overgrænse på 10 ha, således at ejere af landbrugsejendomme med et tilliggende over 50 ha stilles ringere end ejere af mindre landbrugsejendomme. De i dette

århundrede i flere etaper gennemførte tvangsmæssige jordafståelser fra de større landbrugsejendomme har fortrinsvis ramt disses mest velegnede landbrugsarealer, således at de større landbrugsejendomme har et relativt større tilliggende af jord, der er mindre egnet til landbrugsdrift end mindre landbrugsejendomme, og behovet for en tilplantningsret er således i virkeligheden størst for de større landbrugsejendommers vedkommende.

Det i bemærkningerne anførte ses ikke at give nogen begrundelse for den foreslåede forskelsbehandling.

ad ændringsforslag 6.

Den hidtidige ret til samdrift uden afstands begrænsning har virket godt og har medført, at visse ejere og forpagtere, der har evnen til at drive landbrug i større omfang, foretager samdrift af ejendomme, der efter forslaget ikke skal kunne samdrives. Begrundelsen for den foreslåede regel, at en ejer faktisk kun driver den ene ejendom, medens den anden benyttes eller udlejes til benyttelse som feriebolig, synes at være uden aktualitet, efter at der nu i § 7 er foreslået indføjet en regel om, at landbrugsejendomme skal udnyttes på ansvarlig, jordbrugsmæssig måde i det omfang de er egnede dertil. Betragtningen finder i øvrigt allerede af økonomiske grunde ikke anvendelse på ejendomme af blot nogenlunde størrelse, men reglen foreslås som gældende for alle ejendomme, uanset størrelsen. Forslaget vil være til hinder for den nødvendigt, fortsatte rationalisering af landbrugsdriften.

Foreningen er opmærksom på, at reglen ifølge overgangsbestemmelsen i § 2 kun skal have virkning for samdriftsforhold, der begyndes efter lovens ikrafttræden, eller som efter lovens ikrafttræden fortsættes af en anden end hidtil. Efter denne formulering vil et bestående, lovligt samdriftsforhold ud over de nu foreslåede samdriftsgrænser skulle bringes til ophør, hvis ejeren eller